

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 153

гр. Пазарджик, 04.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

като разгледа докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно частно
гражданско дело № 20225200500125 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.274 ал.1 т.2 във връзка с чл.92 ал.3 и
следващите Гражданския процесуален кодекс.

Обжалване се протоколно определение инкорпорирано в протокол
№1360 от 30.11.2021г. по гр.д.№691/2021г. на Районен съд Пазарджик с което
е потвърдена глобата наложена на „И.Ф.“ ЕООД в размер на 100лв.

В частната си жалба с вх.№1769 от 26.01.2022г. „И.Ф.“ ЕООД, с ЕИК
201196810 със седалище и адрес на управление гр.С., поддържа, че
определението е нищожно, недопустимо и неправилно поради съществено
нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Доводите за
нищожност на обжалвания акт се свързват с липсата на валидно
волеизявление на съда водещо до нищожност на определението. Цитира се
нормата на чл.93 от ГПК, че актът, с който съдът потвърждава глобата е
определение, съдържащо мотиви и диспозитив, както следва и да съдържа
указание пред кой съд то следва да се обжалва. Посочва, че в конкретния
случай в определението липсват мотиви, че РС не е разгледал жалбата срещу
глобата защото не е обсъдил посоченото в жалбата и защо не го приема.
Глобата била наложена за непредставени изискани и неиндивидуализирани
документи, които поради това не могли да се представят и че такава цел
глобата не съдържала. Поддържа, че това не е изпълнителна по чл.527 от

ГПК глоба и че съдът не е компетентен да я налага. Затова обжалваната глоба представлявала косвена принуда да се представят документи по делото. Счита, че мотивираната и наложена на посоченото основание глоба е недопустима. А определението с което се потвърждава било също недопустимо доколкото мотивите му разглеждат, че не са представени документи, което правело определението за потвърждаване на глобата недопустимо. На трето място определението било неправилно защото съдът неправилно счел, че липсата на представени доказателства е основание за налагане на глоба. Посочва, че в глава IX основанията за налагане на глоба, липсвало такова за представяне на поискани документи. Липсвало и основание в чл.190 от ГПК и че съдът е следвало да приложи нормата на чл.161 от ГПК, а не да налага глоба. Затова съдът неправилно приложил правилата на ГПК и неправилно ги е тълкувал. Излагат се и основанията на които се обжалва самата глоба инкорпорирана в протокол №966 от 28.09.2021г.-липса на мотиви, и липса на легитимен субект, спрямо когото да се наложи глобата. За субекта посочва, че той е предвиден в чл.85 до чл.90 от ГПК -свидетел, вещо лице, трето лице връчител, страна в процес само при разглеждането на делото. В тази връзка се коментира, че „Изи Финанс“ ЕООД не е присъствал в съдебната зала при разглеждането на делото като не ставало ясно в този случай как дружеството е извършило нарушение в хода на процеса, за да се налага глоба и че заедно с това дружеството не притежава нито едно от останалите изброени процесуални роли. Затова счита, че глобата е наложена на нелегитимен субект, който не и бил с процесуална функция за да му бъде наложена глоба и че е спорен въпроса дали управителят е извършвал каквито и да е действия по делото, за да бъде глобен от него. Липсвала индивидуализация на нарушението, като било посочено само основанието по чл.91 ал.1 от ГПК препращаща към чл.85-90 от ГПК. Счита, че липсата на посочване на основание за отмяна на наложената глоба и кое е точно неправомерното поведение за налагането ѝ е основание за отмяна на глобата. Поддържа, че липсва законно основание за налагане на глобата, доколкото същата не е наложена в хода на откритото съдебно заседание съгласно чл.85-чл.90 от ГПК, както и че отлагането на заседанието не се е случило по вина на глобеното дружество. Счита, че последствията за дружеството от отказа да се предостави нещо, които дори жалбоподателят не знаел какво е доколкото липсвало посочване на всякакви индивидуализиращи

белези, не представлявали основание за налагане на глоба. Моли да се отмени обжалваното определение.

Няма постъпил отговор от насрещната по спора страна.

Пазарджишкият окръжен съд за да се произнесе взе в предвид следното:

Исковото производство е образувано против физическото лице Н.Г. М., ЕГН-***** от гр.Пазарджик, от ищеца „И.Ф.“ ЕООД, ЕИК 201196810, за осъждане на ответницата да заплати на дружеството сумата от 3144.70лв, от които 2950лв главница по представен кредит и 194.70лв договорна /възнаградителна/ лихва за периода 19.11.2020г.-17.02.2021г., ведно със законната лихва, както и разноски. Поискано е и назначаване на съдебно-счетоводна експертиза по движението и погасяването на кредита по банковата сметка на дружеството и на потребителя.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК ответницата е оспорила осъдителния паричен иск с правно основание-договор за потребителски кредит, изложени са доводи за нищожност на договора по чл.22 във връзка с чл.11 ал.1 т.7-т.12 от ЗПК, липса на преддоговорна информация по чл.5 от ЗПК, необезпечен с договорно поръчителство, нищожност на неустойка за поръчителство и са поискани събиране на доказателства между които дружеството да представи всички договори сключени за периода 2017г.-2020г./т.3 от исканията/. От ответницата също е поискано назначаване на съдебно-икономическа експертиза за установяване колко договори за кредит дистанционно са сключени между страните за периода 2017-2020г. с изчисляване на заплатените неустойки поради непредставяне на обезпечение от поръчител както и задължение на дружеството да представи на основание чл.190 от ГПК всички договори сключени между страните за процесния период от време.

Препис от отговора е връчен на ищцовото дружество от което е постъпило становище №9449 от 28.05.2021г. /л.44/ в което по отношение на исканията на ответницата за представяне на договорите е взето становище, че същото е недопустимо защото договорите не били предмет на делото, същите не са с ясно съдържание, както и че всяка страна има екземпляри от тях. Никъде в мотивите на дружеството нямало заявено, че не става ясно колко и какви в същност договори трябва да представи по искане на ответницата по

спора за периода 2017г.-2019г. по които последната е страна по тях.

В съдебно заседание от 29.06.2021г. след извършване на доклада по делото по чл.146 от ГПК и разпределяне на доказателствената тежест, ответницата Н.М. чрез пълномощника си адв.К. е направила уточнение на искането си, да се задължи ищеца да представи 8/осем/ броя договори за потребителски кредит за периода 2017г.-2020г. С протоколно определение №682 от 29.06.2021г. съдът е задължил на дружеството да представи намиращи се у него документи във връзка с назначената по делото съдебно-икономическа експертиза, като в призовката за страна /до ищцовото дружество/ изрично е вписан диспозитива на съдебното определение по задължението за представянето на 8-те броя договори за потребителски кредит сключени в периода 2017г.-2020г. и последствията от непредставянето им /л.72/.Призовката е връчена на представител на дружеството на дата 27.07.2021г., а откритото съдебно заседание е насрочено за 28.09.2021г. или ищецът е известен за вмененото му от съда процесуално задължение два календарни месеца преди датата на заседанието. Със становище от 09.08.2021г. /л.73-л.74/ дружеството-ищец е оспорило макар не изрично вмененото му задължение да представи потребителските договори на вещото лице заявявайки, че същите са неотносими към предмета на спора предвид установяване на плащане на задължението и твърдението за съдебно прихващане от ответницата. В следващото съдебно заседание проведено на 28.09.2021г. /протокол №966/ и след като съдът е получил информация от експерта Л., че не са й представени от дружеството необходимите данни за изготвяне на заключението, съгласно вмененото му процесуално задължение, като е отчел, че ищцовата страна /дружество/ е извършила собствена преценка дали е основателно съдебното определение, с което е допуснато събиране на дадено доказателство с цел изясняване на фактическата обстановка на спора, за което исковият съд заключава, че това не е в правомощията на която и да е страна в процеса и че въпрос по съществуването на спора е дали насрещната страна е доказала възраженията и като е съобразил, че ищцовата страна с поведението си става причина за отлагане на делото поради неизготвяне на допуснатата експертиза и непредставяне на документите, които е била задължена страната да ги представи, поради което съдът на основание чл.92а във връзка с чл.91 ал.1 от ГПК е наложил глоба на управителя на дружеството в размер на 100лв, платима в полза на бюджета на съдебната власт.

Основанието за налагането на глобата е ясно посочено от съда-страната неоснователно е станала причина за отлагане на делото. На това самостоятелно основание и на тази специална процесуална норма иският съд е наложил на дружеството глоба в размер на 100лв. Размерът на глобата е определена към минимума според нормата на чл.91 ал.1 от ГПК. Разпоредбата касае поведение на страна неоснователно причинила отлагане на делото, като в случая действително делото е отложено за 30.11.2021г. поради неизготвена експертиза и непредставени писмени доказателства по вина на ищцовото дружество, тоест непредставянето без основателна причина на документи, за които съдът е задължил ищеца да ги представи, са довели до обективна невъзможност да бъде изготвено експертно заключение по назначена от съда съдебно-икономическа експертиза за изясняване на спора от фактическа страна.

От глобената страна/ищеца/ е постъпила жалба с искане за отмяна на наложената глоба /вх.№18819 от 14.10.2021г./ с доводи повтарящи настоящата въззивна частна жалба, като жалбата е оставена без уважение /протоколно определение № №1360 от 30.11. 2021г./. Съдът е изложил мотиви, че жалбата е неоснователна, като потвърждава мотивите си за налагане на глобата доколкото е отчел и факта, че и към момента /момента на депозиране на жалбата вх.№ 18819 от 14.10.2021г./ също не са представени исканите писмени доказателства, като основание за евентуална отмяна на глобата. Протоколното определение е връчено по електронната поща на ищеца на дата 25.01.2022г. /л.109/ , а частната въззивна жаба е подадена на 26.01.2022г.

Към въззивната частна жалба също няма приложени исканите писмени документи от първоинстанционния съд нито препраща към такива приложени към първоинстанционното производство.

Въззивната частна жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна против подлежащ на обжалване акт на иският съд с който е наложена глоба на основание чл.92а от ГПК във връзка с чл.91 от ГПК.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

Обжалваното протоколно определение е валидно, допустимо и по същество правилно.

Същото е постановено от надлежен съдебен състав -първоинстанционен исков съд и по предвидения за това процесуален ред и форма.

Протоколното определение е надлежно мотивирано. Наложена е глоба на страната /ищцовото дружество, представлявано от управителя Б.Н./ в процеса, защото същата с неоснователното си поведение е станала причина за отлагане на делото. Отлагането на делото е по причина на процесуалното поведение на ищцовото дружество отказало да изпълни съдебно определение за представяне на документи по делото във връзка с допусната от съда съдебно-икономическа експертиза , подлагайки на обструкции и без да има каквито и да било процесуални правомощия да ревизира указанията на исковия съд по представянето и събирането на писмени доказателства и изслушването на експертиза. Правомощията на съда в това отношение са достатъчно ефективни-налагането на глоба на страна която неоснователно причини отлагане на делото с процесуалното си поведение / в случая непредставянето на писмени доказателства за които е задължена/, а така също и наред с налагането на глобата да приложи и нормата на чл.161 от ГПК /последници от възпрепятстване на доказването/, както да заплати и други разноски. Налагането на глобата е финансова санкция за неизпълнение на задължителни указания на съда от страната, която неоснователно причини отлагането на делото доколкото необосновано се удължава срока за разглеждането на спора. Следва да се отбележи, че страната причинила неоснователно отлагането на делото понася независимо от изхода на делото, глоба в размерите на чл.91 от ГПК, както и разноските за новото заседание, тоест може да бъде двукратно санкционирана /чл.92а от ГПК/. С приложението на чл.161 от ГПК страна може да понесе още една процесуална санкция.

В случая, налагането на глобата на страна в процеса е самостоятелно основание предвидено в чл.92а от ГПК. Същата по размер е в рамките на чл.91 от ГПК и към предвидения минимум като следва да се отбележи, че е налице специфично основание на налагане на глоба на страна-в хипотеза на създаване на предпоставки за неоснователно причиняване на отлагане на делото .В случая такова неоснователно причиняване е непредставянето на поискани от съда документи, необходими за изготвяне на икономическата експертиза и за запознаване на насрещната страна с тях с оглед организиране на защитата си. Липсата на тези документи е довело до неизясняване на спора

от фактическа страна и отлагането му за следващото заседание-за 30.11.2021г. за изслушване на заключение по икономическата експертиза.

Въззивният съд не споделя доводите развити в частната въззивна жалба от страна на „И.Ф.“ ЕООД.

Обжалваното определение не е нищожно тъй като е постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на правораздавателната си компетентност, ред и форма. Налице е валидно, разбираемо и ясно волеизявление на съда, надлежно формирана и изразена воля в съдебния акт, определението за глобата е достатъчно мотивирано, ясно и конкретно и съдържа реквизитите предвидени в чл.254 ал.2 от ГПК. Записано е, че същото подлежи на обжалване. Ако не е посочено пред кой съд се обжалва, това е пропуск, но несъществен доколкото жалбата се администрира чрез съда, постановил обжалваното определение и той е този, който е длъжен да я изпрати на надлежния съд за разглеждане по компетентност. Глобата не е недопустима тъй като ищецът не е възразил за неяснота и неконкретност по характера, съдържанието и естеството на исканите документи. Освен това налице е пълна конкретизация на договорите от ответницата по иска- 8/осем/ броя договори за потребителски кредит, сключени дистанционно между страните за периода 2017г.-2020г., тоест конкретизацията е напълно достатъчна и ясна за да може ищецът да изпълни задължението си да ги представи на съда в рамките на два календарни месеца ! / л.66-гърба./. Компетентността на исковия съд да налага глоба на страна за неоснователно причинено отлагане на делото е записана изрично в чл.92а от ГПК. Потвърждаващото налагането на глобата по чл.92а от ГПК определение по чл.92 ал.2 от ГПК също е мотивирано, валидно, допустимо и правилно. Глобата е наложена за извършено комплексно нарушение от страна на ищеца-непредставени в откритото заседание поискани от съда писмени документи довело от своя страна до неоснователно отлагане на делото по вина на ищеца защото без тях не може да бъде изготвено заключение по назначената по делото съдебно-икономическа експертиза. Както се посочи процесуалните способности за принуда за изпълнение на разпорежданията и определенията на съда, неизпълнението на които е довело до неоснователно причиняване отлагането на делото включват едновременно налагане на глоба, заплащане на разноски за новото разглеждане на делото/направени от насрещната

страна, за явяване на вещи лица, за свидетели, такси и други/, както и до прилагане на последиците от възпрепятстване на доказването съгласно чл.161 от ГПК. Субектът на налагане на глобата е визиран изрично в чл.92а от ГПК-страната, в случая управителя на ищцовото дружество който е длъжен по закон да организира набавянето и представянето на исканите писмени документи-ДПК, непредставянето на които е довело до неоснователно причиняване от ищеца на отлагане на делото, и е основание за налагане на глобата. В случая, не намират приложение разпоредбите касаещи субектите на отговорност, посочени в чл.85-90 от ГПК, той като посочената отговорност е специална и е приложима само за страни в производството и за точно определени хипотези на отлагане на делото. Без значение за налагането на глобата е дали страната е присъствала в откритото съдебно заседание или не е. Достатъчно е да се установи поведение на същата несъвместимо с вменените ѝ от съда задължения в резултат на което неоснователно да причини отлагането на делото, в случая невъзможност да бъде изготвена назначена по делото експертиза. Индивидуализацията на нарушението е ясно и конкретно записана в съдебния протокол и същото не се нуждае от нарочно тълкуване или перефразиране. Мотивировката на глобата съответства на цитираната правна норма в чл.92а от ГПК-Страната която неоснователно причини отлагане на делото. Законово основание за налагането на глобата може да бъде както при провеждане на откритото съдебно заседание така и в последствие в закрито съдебно заседание ако съдът е пропуснал да се произнесе. И двата способа за налагане на глобата са еднакво ефективни и процесуално издържани. В случая, основанието за налагане на глобата е посочено с всички индивидуализиращи признаци, така както са описани в процесуалната норма, като съдът е свободен как да постъпи, какви санкции да приложи спрямо виновната страна неоснователно причинила отлагането на делото-заплащане на глоба, заплащане на такси и разноски за новото заседание и приложение на чл.161 от ГПК последиците от възпрепятстване на доказването - заедно и поотделно.

Предвид изложеното въззивният съд намира, че ще следва да потвърди изцяло обжалваното определение.

Водим от горното, Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение инкорпорирано в протокол №1360 от 30.11.2021г. по гр.д.№20215220100691 по описа на Районен съд Пазарджик за 2021г., с което е оставена без уважение молбата на ищеца „И.Ф.“ ЕООД, ЕИК 201196810, за отмяна на протоколно определение от 28.09.2021г., инкорпорирано в протокол №966 от 28.09.2021г. с което на управителя на „И.Ф.“ ЕООД на основание чл.92а във връзка с чл.91 ал.1 от ГПК е наложена глоба в размер на 100лв. платима в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд Пазарджик.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____